

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Mašinovou ve věci

žalobce: **JUDr. Lukáš Holý**, IČO 73629669
sídlem Přístavní 321/14, 170 00 Praha 7
insolvenční správce dlužníka **S. P. s.r.o.**, IČO xxx
sídlem Xxx, Xxx, xxx Xxx
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Voříškem, Ph.D.
sídlem Přístavní 321/14, 170 00 Praha 7

proti
žalovaným: **1. K. V.**, narozený xxx
bytem Xxx, Xxx
2. V. K., narozený xxx
bytem Xxx, Xxx
3. Z. M., narozená xxx
bytem Xxx, Xxx
všichni zastoupeni advokátkou Mgr. Jitkou Havlénovou
sídlem Washingtonova 1624/5, xxx

o určení ručení jednatelů při úpadku

t a k t o :

I. Pan K. V., narozený xxx, bytem Xxx, Xxx, pan V. K., narozený xxx, bytem Xxx, Xxx a paní Z. M., narozená xxx, bytem Xxx, Xxx ručí jako bývalí členové statutárního orgánu společnosti S. P. s.r.o., IČO xxx, sídlem Xxx, Xxx, xxx, Xxx, zapsané v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze pod sp zn. XXX, toho času v konkursu, společně a

nerozdílne za splnění dluhů společnosti S. P. s.r.o., toho času v konkursu, vůči jejím věřitelům.

- II. Žalovaní jsou povinni zaplatit společně a nerozdílně žalobci na účet jeho právního zástupce na náhradu nákladů řízení částku 37 026 Kč, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

1. Žalobou došlou soudu dne 12. července 2018 se žalobce jakožto insolvenční správce dlužníka - společnosti S. P. s. r. o., IČO xxx sídlem Xxx, xxx Xxx – Xxx (dále jen „společnost“) domáhal, aby soud podle § 68 odst. 1 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích (dále jen „z. o. k.“) určil, že žalovaní ručí jako bývalí členové statutárního orgánu společnosti společně a nerozdílně za splnění dluhů této společnosti vůči jejím věřitelům.
2. Žalobce uvedl, že žalovaní jsou bývalými jednateři společnosti, která je podle usnesení zdejšího soudu č. j. MSHP 90 INS 15473/2017-A-18 ze dne 27. 11. 2017 v konkursu, přičemž účinky nastaly k témuž dni. Žalobce je insolvenční správcem ustanoveným usnesením schůze věřitelů ze dne 23. 3. 2018, přičemž toto usnesení o jmenování žalobce insolvenčním správcem po odvolání původní insolvenční správkyně Mgr. Zuzany Orbesové se sídlem v Olomouci bylo potvrzeno usnesením zdejšího soudu č. j. MSPH 90 INS 15473/2017-B-15 ze stejného dne. Podání této žaloby bylo iniciováno žádostí právního zástupce věřitelů společnosti pana K. R., MUDr. L. Č. a jejich nezletilých dětí S. R. a K. R. mladšího, kterou žalobce obdržel 12. července 2018. Společnost S. P. s. r. o. byla provozovatelem bulvárních internetových stránek xxx, na kterých minimálně od února 2014 do 13. 8. 2015 zveřejňovala články, kterými zasahovala do osobnostních práv věřitelů. Ti zaslali 13. října 2015 společnosti předžalobní výzvu k odstranění následků těchto neoprávněných zásahů do jejich osobnostních práv a k zaplacení přiměřeného zadostiučinění v penězích ve výši 750 000 Kč pro každého z nich, tedy v celkové výši 3 000 000 Kč. Tato výzva byla společnosti doručena 14. 10. 2015. Na tuto předžalobní výzvu věřitelů společnost reagovala prostřednictvím právní zástupkyně na základě jí udělené plné moci jedním ze žalovaných (jednatelů společnosti) K. V. ze dne 20. 10. 2015, tato reakce byla doručena právnímu zástupci věřitelů 23. 10. 2015.
3. Nejpozději v okamžiku, kdy se žalovaní seznámili s obsahem této předžalobní výzvy, byli si vědomi toho, že pokud nevyhoví nárokům věřitelů v předžalobní výzvě specifikovaným, hrozí, že se věřitelé tohoto nároku budou domáhat žalobou u soudu a pakliže bude této žalobě vyhověno, ocitne se společnost v úpadku.
4. Společnost odmítla vyhovět dobrovolně požadavkům uvedeným v předžalobní výzvě, proto věřitelé podali 18. března 2016 žalobu k Obvodnímu soudu pro Prahu 1 tak, jak avizovali v předžalobní výzvě. Dne 7. 12. 2012 tento soud vydal rozsudek sp. zn. 26 C 30/2016, kterým mimo jiné rozhodl o povinnosti společnosti zaplatit každému z věřitelů satisfakci

ve výši 750 000 Kč (celkem 3 000 000 Kč) a náklady řízení ve výši přes 50 000 Kč. Rozsudek nabyl právní moci dne 14. ledna 2017 a vykonatelnosti dne 18. ledna 2017.

5. Věřitelé zaslali společnosti dne 13. 2. 2017 výzvu k plnění podle tohoto pravomocného rozsudku, společnost na ni však nereagovala, proto věřitelé podali návrh na zahájení exekučního řízení. To bylo zahájeno pod sp. zn. 067 EX 8193/17 k vymožení pohledávky oprávněných (věřitelů) v celkové výši 3 691 543 Kč, v exekučním řízení se však pohledávky věřitelů nepodařilo uspokojit.
6. Proto věřitelé následně podali 25. 7. 2017 ke zdejšímu soudu návrh na zahájení insolvenčního řízení, na základě kterého byl usnesením zdejšího soudu č. j. MSPH 90 INS 15473/2017-A-18 ze dne 27. 11. 2017 zjištěn úpadek společnosti a na její majetek byl prohlášen konkurz.
7. Žalobce dále tvrdil, že u žalovaných jakožto bývalých jednatelů společnosti jsou dány okolnosti, které naplňují znaky § 68 odst. 1 z. o. k. pro to, aby soud určil, že jako bývalí členové statutárního orgánu společnosti ručí za závazky této společnosti vůči jejím věřitelům. Uvedl, že 22. 2. 2017 byl zdejšímu rejstříkovému soudu doručen zápis z jednání valné hromady společnosti, která se údajně konala 26. 11. 2015 a na které došlo k odvolání jednatelů K. V., V. K. a Z. M. z funkce jednatelů společnosti, aniž by byli ustanoveni do funkce noví jednatelé. Žalobce zdůraznil, že pokud jde o odvolání K. V. a V. K. z funkce jednatelů, fakticky odvolali sami sebe s ohledem na tu okolnost, že byli zároveň společníky společnosti, a že zápis z této údajně konané valné hromady byl předložen rejstříkovému soudu týden poté, co byla společnosti doručena výzva věřitelů k plnění podle pravomocného a vykonatelného rozsudku sp. zn. 26 C 30/2016 (14. 2. 2017). Z toho důvodu žalobce považuje datum konání této valné hromady za nedůvěryhodné a jedná se podle něj o projev úmyslného a účelového jednání žalovaných ve snaze vyhnout se plnění povinností společnosti, respektive svých vlastních povinností vůči věřitelům společnosti. Žalobce tvrdil, že se jednalo o účelové antidatování konání této valné hromady, čemuž napovídají i další skutečnosti, například změna sídla společnosti. Ta byla zapsána do obchodního rejstříku dne 14. 2. 2017 na základě podání právního zástupce společnosti, který byl zmocněn K. V. jako jednatelem společnosti dne 27. 1. 2017. Z toho je zřejmé, že tvrzená valná hromada se uvedeného data (26. 11. 2015) nekonala, když ještě dne 27. 1. 2017 K. V. vystupoval jako jednatel společnosti. V této souvislosti žalobce zdůraznil, že teprve po datu udělení plné moci K. V. jako jednatelem společnosti ke změně sídla společnosti (27. 1. 2017) byla společnosti (14. 2. 2017) doručena výzva k plnění podle pravomocného rozsudku podle rozsudku sp. zn. 26 C 30/2016. Na to byl dne 22. 2. 2017 rejstříkovému soudu doručen zápis z jednání valné hromady společnosti, která se údajně konala již dne 26. 11. 2015 a na které měli být jednatelé odvolání bez ustanovení nových jednatelů.
8. Žalobce dále tvrdil, že je účelové a nepravdivé tvrzení žalovaných, že společnost nikdy nevykonávala žádnou podnikatelskou činnost, přičemž nepravdivost tohoto tvrzení vyplývá již z obsahu odpovědi společnosti na předžalobní výzvu, v níž společnost obhajovala zákonnost výkonu své hospodářské činnosti, respektive obsah jí publikovaných článků napadených žalobou věřitelů. To, že společnost činnost ve skutečnosti vykonávala, vyplývá

dále z citovaného pravomocného rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 sp. zn. 26 C 30/2016, kdy v rámci podané žaloby, které bylo rozsudkem v této věci vyhověno, věřitelé doložili předmětné články prokazatelně publikované společností. Dále sami žalovaní K. V. a V. K. mediálně prezentovali úspěšnou hospodářskou činnost společnosti, a to například v rozhovoru pro Xxx. Rovněž tak faktickou existenci hospodářské činnosti společnosti S. P. s. r. o. spočívající v provozování internetových stránek xxx s bulvární tematikou dokazuje to, že vydávání těchto online titulů převedli na svoje další společnosti, respektive na společnosti, na kterých se majetkově podílejí a jejichž jsou jednatelem (Sxx Mxx Hxx s. r. o., Sxx Mxx Gxx s. r. o. a Sxx Gxx s. r. o.).

9. Účelovost jednání žalovaných ve snaze vyhnout se odpovědnosti za úpadek společnosti, potažmo plnění závazků společnosti vyplývá z časové osy jednotlivých událostí, kdy žalobce opakovaně poukazoval na to, že ještě po nabytí právní moci (14. ledna 2017) a vykonatelnosti (18. 1.2017) vyhovujícího rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 sp. zn. 26 C 30/2016 jednal K. V. dne 27. 1. 2017 jako jednatel společnosti, když udělil plnou moc právnímu zástupci k provedení změny zápisu sídla společnosti do obchodního rejstříku. Následně byla dne 13. 2. 2017 společnosti zaslána výzva k plnění podle předmětného rozsudku 26 C 30/2016 a teprve poté dne 22. 2. 2017 byl rejstříkovému soudu doručen zápis z jednání valné hromady společnosti, která se měla konat již 26. 11. 2015 a kde mělo dojít k odvolání společníků K. V. a V. K. z funkce jednatelů a Z. M. z funkce jednatelky společnosti. Z uvedeného časového sledu událostí jednoznačně vyplývá, že teprve poté, co společnost obdržela výzvu k plnění podle pravomocného a vykonatelného rozsudku sp. zn. 26 C 30/2016 začali žalovaní, v případě K. V. a V. K. jako společníci a jednatele společnosti, činit kroky, aby se účelově vymanili z odpovědnosti za tento dluh společnosti vůči věřitelům.
10. Z uvedených skutečností je zřejmé, že v daném případě jsou dány podmínky pro postup soudu podle § 68 odst. 1 z. o. k. Žalobce zdůraznil, že jakožto insolvenční správce společnosti je ve věci aktivně legitimován, přičemž jsou splněny podmínky, za kterých soud může nařídit ručení bývalých členů statutárního orgánu, a sice, že jednak obchodní korporace je v úpadku a jednak, že člen nebo bývalý člen statutárního orgánu věděl nebo měl a mohl vědět, že je obchodní korporace v hrozícím úpadku a v rozporu s péčí řádného hospodáře neučinil za účelem jejího odvrácení vše potřebné a rozumně předpokladatelné. S ohledem na popsany postup žalovaných je zřejmé, že tyto podmínky jsou v daném případě naplněny. Vědomost žalovaných o hrozícím úpadku společnosti je v daném případě dána z toho důvodu, že když byla společnosti dne 14. 10. 2015 doručena předžalobní výzva věřitelů k odstranění následků neoprávněných zásahů do jejich osobnostních práv a k zaplacení přiměřeného zadostiučinění v penězích v celkové výši 3 000 000 Kč, nejpozději v tomto okamžiku měli žalovaní vědomost o tom, že společnosti hrozí úpadek, protože v případě, že by bylo vyhověno žalobě, podané v souladu s touto výzvou, společnost by se ocitla v úpadku, jelikož by neměla finanční prostředky na úhradu takto založeného závazku. Že se žalovaní s obsahem této předžalobní výzvy seznámili, svědčí to, že jednatel K. V. najal advokáta k jednání ve věci nároku věřitelů podle této předžalobní výzvy. Zde žalobce zdůraznil, že předžalobní výzva obsahovala explicitní upozornění, že v případě, že jí nebude vyhověno, budou podniknuty další právní kroky k ochraně práv věřitelů, včetně domáhání se požadovaného plnění u soudu. Pakliže, k čemuž došlo, společnost prostřednictvím

žalovaných jako svých jednatelů nároky uplatněné v předžalobní výzvě odmítla, byli si tudíž žalovaní jako jednatelé společnosti vědomi toho, že se věřitelé svých nároků budou domáhat žalobou a zároveň věděli, že pokud budou věřitelé s touto žalobou úspěšní, společnost se dostane do úpadku. Že si žalovaní byli vědomi finanční situace společnosti potažmo hrozícího úpadku v případě, že budou věřitelé s touto žalobou úspěšní, potvrzuje například i sdělení V. K., které zaslal dne 27. 3. 2017 exekutorovi JUDr. Podkonickému a ve kterém uvedl, že v případě nařízení exekuce nebude exekuci vzhledem k nepříznivé finanční situaci společnosti možno provést a pohledávky oprávněných uspokojit.

11. Žalobce uvedl, že popsané jednání žalovaných představuje jednání jednatelů v rozporu s péčí řádného hospodáře, a to s odkazem na § 159 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o. z.“) a § 51 odst. 1 z. o. k. V této souvislosti dále poukázal na závěry obsažené v rozsudku Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 29 Cdo 5036/2015. Žalovaní nedostáli požadavku jednat s péčí řádného hospodáře, jelikož v dané situaci nejednali loajálně vůči společnosti a naopak upřednostnili svoje osobní zájmy. V dané situaci měli minimálně učinit vše k odvrácení úpadku společnosti, respektive k minimalizaci možných škod, což neučinili. Nezajistili právní zastoupení společnosti (obranu) v očekávaném soudním sporu a naopak antidatovali konání valné hromady, kde žalovaní č. 1 a 2 (fakticky) sami sebe odvolali z funkce jednatelů, odvolali i žalovanou č. 3 z funkce jednatele, aniž jmenovali jednatele nové, čímž jednoznačně upřednostnili své vlastní zájmy před zájmy společnosti. Navíc již dne 26. 11. 2015, kdy se údajně valná hromada konala, tedy ještě před svým odvoláním z funkce jednatelů, si byli žalovaní vědomi hrozícího úpadku společnosti, jelikož byli seznámeni s uplatňovanými nároky věřitelů v předžalobní výzvě, včetně hrozby podání žaloby na společnost, pokud těmto požadavkům nebude vyhověno. I pokud by valná hromada antidatovaná nebyla a skutečně se k tomuto dni konala, odvolání jednatelů z funkce bez zvolení nových jednatelů představuje za této situace zásadní porušení povinnosti jednat s péčí řádného hospodáře. Žalobce v této souvislosti tvrdil, že pokud by žalovaní jednali s péčí řádného hospodáře a učinili vše potřebné a rozumně předpokladatelné k odvrácení hrozícího úpadku společnosti, minimálně by zajistili pro očekávané soudní řízení o žalobě věřitelů řádné právní zastoupení, čímž by došlo k minimalizaci škod pro společnost, jak je zřejmé z dalších rozsudků vydaných v obdobných věcech, kde byla přiznána věřitelům náhrada podstatně nižší než v případě řízení vedeném Obvodním soudem pro Prahu 1 pod spisovou značkou 26 C 30/2016, kde bylo rozhodnuto rozsudkem pro uznání na základě fikce uznání, když společnost nereagovala na kvalifikovanou výzvu. Díky této pasivitě společnosti byla v tomto řízení žalobcům přiznána celá žalovaná částka ve výši 3 000 000 Kč.
12. V průběhu řízení poté k argumentaci žalovaných uvedl žalobce znovu, že aktivní legitimace žalobce vyplývá z § 68 z. o. k., když zvláštní aktivní legitimace insolvenčního správce podat žalobu podle tohoto ustanovení je v něm výslovně stanovena. Poukázal v této souvislosti na § 36 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb. o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon) [dále jen jako “insolvenční zákon“], kdy zdůraznil, že motivací žalobce v tomto případě je docílit v souladu s citovaným ustanovením toho, aby věřitelé úpadce byli uspokojeni v co nejvyšší míře, když přitom v daném případě je předpokladem takového uspokojení věřitelů právě vydání požadovaného konstitutivního rozhodnutí soudu o sankčním ručení žalovaných za splnění povinnosti společnosti. Žalobce jako insolvenční

správce tedy jedná zcela v souladu se svými povinnostmi vyplývajícími z § 36 odst. 1 insolvenčního zákona. K argumentaci žalovaných absencí jejich pasivní legitimace pak žalobce zdůraznil, že bez ohledu na to, zda se skutečně valná hromada, na které měli být žalovaní odvoláni z funkce jednatelů, dne 26. 11. 2015 konala, nejpozději v okamžik odeslání negativní odpovědi na předžalobní výzvu, přičemž v této době ještě členy statutárního orgánu společnosti v každém případě byli, muselo být žalovaným známo, respektive museli si být vědomi toho, že v případě nevyhovění této předžalobní výzvě může být na společnost podána žaloba, jakož i toho, že v případě vyhovění společnost nebude mít finanční prostředky na splnění uložené povinnosti a dostane se do úpadku. Pokud žalovaní argumentovali tím, že žalobou napadené články byly zveřejněny na stránkách xxx v době, kdy společnost ještě neexistovala, zde žalobce odkázal na § 127 o. z., kdy za právnickou osobu jejím jménem lze jednat již před jejím vznikem a právnická osoba může účinky těchto jednání pro sebe do 3 měsíců od svého vzniku převzít. Společnost vznikla 23. 10. 2014 a před jejím vznikem v období od 13. 2. 2014 do 30. září 2014 vyšlo osm ze čtrnácti napadených článků, přičemž všechny tyto články jsou označeny „xxx xxx xxx.“. Ze skutečnosti, že společnost kontinuálně ve vydávání článků pokračovala a označovala se za jejich vydavatele, dokazuje, že účinky jednání spočívajícího ve vydávání článků před vznikem společnosti převzala. K argumentaci žalovaných, že z předžalobní výzvy nemohli vyvozovat, že bude podána avizovaná žaloba, žalobce zdůraznil, že je tomu zcela naopak, jednak to vyplývá ze samotné podstaty předžalobní výzvy, jednak bylo v předžalobní výzvě výslovně uvedeno, že se věřitelé budou svého nároku domáhat soudní cestou v případě, že nebude předžalobní výzvě vyhověno. Zdůraznil, že společnost na předžalobní výzvu odpověděla prostřednictvím právní zástupkyně a nároky věřitelů z velké části odmítla, tudíž žalovaní museli vědět nejpozději v okamžiku odeslání zamítavé odpovědi na předžalobní výzvu, že věřitelé se budou svých nároků domáhat soudně, argumentace žalovaných, že předžalobní výzva nemá z tohoto hlediska žádnou relevanci, je zcela nelogická a účelová. Dále žalobce označil za absurdní a zcela nevěrohodnou argumentaci žalovaných, že žalovaný č. 1 při udělení plné moci ke změně sídla společnosti dne 27. ledna 2017 (tedy rok a několik měsíců po údajném konání valné hromady, kde měl být odvolán z funkce jednatele) omylem jednal jako jednatel společnosti, protože si nepřčetl důkladně text, respektive přehlédl, že plnou moc uděluje (podepisuje) jako jednatel společnosti. Tuto argumentaci včetně související argumentace, že si v tomto okamžiku měl žalovaný č. 1 uvědomit, že zápis v obchodním rejstříku neodpovídá skutečnosti, a proto 22. 2. 2017 doručili žalovaní jako osoby s právním zájmem rejstříkovému soudu zápis z valné hromady z 26. 11. 2015, označil za zcela nevěrohodnou a účelovou. Již proto, že tvrzení žalovaných, že žalovaný č. 1 si nebyl vědom, že plnou moc uděluje jako jednatel za společnost a zároveň že si v tomto okamžiku uvědomil, že zápis v obchodním rejstříku co do zápisu jednatelů (odvolaných na valné hromadě 26. 11. 2015) neodpovídá skutečnosti, si vzájemně odporují. Tato argumentace je nelogická a účelová i z toho důvodu, že byli to pouze žalovaní č. 1 a 2, kteří mohli podat ať už z pozice bývalých jednatelů nebo společníků společnosti návrh na výmaz jejich osob z obchodního rejstříku. Pokud by se tedy skutečně valná hromada dne 26. 11. 2015 konala, museli by si být žalovaní již k tomuto dni vědomi, že zápis v obchodním rejstříku nebude odpovídat skutečnosti, pakliže sami návrh na změnu zápisu nepodají. Z uvedeného je zřejmé, že pokud jako osoby s právním zájmem dne 22. 2. 2017 požádali rejstříkový soud o změnu zápisu, pak tak učinili zcela jednoznačně na základě zaslání výzvy věřitelů ze dne 13.

2. 2017 adresované společnosti ke splnění povinností uložených společností rozsudkem vydaným v řízení vedeném Obvodním soudem pro Prahu 1 pod spisovou značkou 26 C 30/2016.
13. Žalovaní se k věci vyjádřili, že žaloba je neoprávněná a navrhli její zamítnutí. Především argumentovali tím, že nejsou splněny podmínky § 68 z. o. k. pro určení ručení. Dle žalovaných se jedná ze strany žalobce o účelovou fabulaci, když žalobce po domluvě s věřiteli a na jejich výslovný pokyn postupuje vůči žalovaným šikanózním a zaujatým způsobem, přičemž takový postup není v zájmu společnosti, nýbrž v zájmu věřitelů jako takových. Tvrdili, že žalovaní při výkonu funkce jednatelů společnosti postupovali s péčí řádného hospodáře a učinili vše potřebné a rozumně předpokladatelné. Zdůraznili, že § 68 z. o. k. upravuje ručení jednatele, případně bývalého jednatele za splnění povinností korporace, přičemž žalovaní v rozhodné době nebyli jednatelem společnosti.
14. Zdůrazňovali dále, že žalobce zaměňuje práva a povinnosti společníka s právy a povinnostmi člena statutárního orgánu, což je nepřijatelné. Uvedli v této souvislosti § 190 odst. 2 písm. c) z. o. k., který zakotvuje právo valné hromady volit a odvolávat jednatele, poukázali dále na § 183 z. o. k., který upravuje postup při absenci statutárního orgánu, a zdůraznili, že tato ustanovení se vztahují na nejvyšší orgán společnosti, tedy valnou hromadu, a v žádném případě je nelze aplikovat na členy statutárního orgánu. V souvislosti s tím žalovaní dále zdůraznili, že z funkce jednatelů neodstoupili, ale byli odvoláni s okamžitou účinností valnou hromadou, z tohoto důvodu nelze aplikovat § 59 odst. 5 z. o. k., podle kterého nesmí člen statutárního orgánu z funkce odstoupit v době nevhodné pro společnost. To, že na uvolněné místo jednatelů nebyli okamžitě jmenováni jednatele noví, není v rozporu se zákonem, v této souvislosti odkázali na usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 29 Cdo 5605/2016. K tvrzení žalobce, že žalovaní č. 1 a 2 sami sebe a 3. žalovanou odvolali z funkce jednatelů, argumentovali žalovaní, že sami sebe odvolat z funkce nemohli, jelikož mezi práva a povinnosti člena statutárního orgánu nespadá rozhodování o volbě či odvolání jednatele, které je v působnosti nejvyššího orgánu společnosti, valné hromady. Zdůrazňovali opakovaně, že rozhodnutí o jejich odvolání z funkcí bylo přijato valnou hromadou, došlo k němu s okamžitou účinností ke dni 26. 11. 2015 a po tomto datu nadále jednatelem nebyli. V této souvislosti dále zdůraznili zásadu zákonné licence, podle které každý může činit, co není zákonem zakázáno, a nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá, tedy valná hromada byla oprávněna jednatele odvolat, a to kdykoli. V této souvislosti uvedli, že situaci je nutno posuzovat podle okolností k datu konání této valné hromady, nikoli zpětně z pohledu důsledků tohoto rozhodnutí, na které je nyní s odstupem času pohlíženo jako na rozhodnutí špatné. Jednalo se o rozhodnutí valné hromady, která je byla oprávněna učinit. Žalovaní dále argumentovali, že učinili jako jednatele vše potřebné a rozumně předpokladatelné, co mohli v dané situaci ze své pozice učinit. Postupovali v dobré víře a s nejlepším vědomím a svědomím – reakce na předžalobní výzvu byla konzultována s právním zástupcem společnosti. Soudní řízení v té době zahájeno nebylo a nebylo možno ani předpokládat, že bude v horizontu několika měsíců podána žaloba. Žalovaní objektivně před svým odvoláním z funkcí za společnost udělit plnou moc nemohli pro konkrétní zastupování v soudním řízení, protože žádné řízení v té době ještě neprobíhalo, neexistovala žaloba ani spisová značka a neexistoval tudíž ani předmět řízení. V rozhodné době nebyl

důvod předpokládat, že proti společnosti bude podána žaloba a že se společnost následně dostane do úpadku. Nelze ani očekávat, jak tvrdí žalobce, že v případě obrany v řízení by byla společnost odsouzena k úhradě nižší částky a že by toto případně nižší odškodnění zabránilo úpadku společnosti, a to s ohledem na její nemajetnost. Pokud žalobce argumentuje, že v roce 2018 byly vydány rozsudky, kterým byla jiným subjektům uložena náhrada škody ve prospěch věřitelů společnosti v nižší výši, pak se jedná opět o nepřipustné srovnávání a posuzování situace ex post. Zdůraznili znovu, že v říjnu 2015 ještě nebylo žádné z takových řízení ani zahájeno.

15. Žalovaní popřeli tvrzení žalobce, že si museli být vědomi toho, že věřitelé podají proti společnosti žalobu a že si tohoto museli být vědomi nejpozději v okamžiku obdržení předžalobní výzvy. Tvrdili, že obdržení této výzvy nelze automaticky považovat za srozumění s úpadkem subjektu, kterému je výzva adresována. Předžalobní výzva automaticky neznamená důvodnost vzneseného nároku, ani že odesílatel výzvy žalobu skutečně podá. Žalovaní v daném případě nárok uplatněný předžalobní výzvou vyhodnotili jako nedůvodný. Reagovali na předžalobní výzvu sdělením, že učiní vstřícný krok spočívající v odstranění více než poloviny předmětných článků, a pokud jde o nárok na zaplacení peněžitého plnění ze strany společnosti, zde nebyl žádný racionální důvod k tomu, aby výzvě vyhověli, jelikož společnost se žádného protiprávního jednání nedopustila. V tomto rozsahu proto nárok uplatněný výzvou jako nedůvodný odmítli. Nemohli očekávat, že v horizontu pěti měsíců po obdržení výzvy bude společností podána žaloba a že se společnost následně dostane do úpadku. I kdyby mohli předem tušit, že po doručení předžalobní výzvy a odeslání odpovědi na ni bude proti společnosti podána žaloba, ani tak nemohli učinit nic více, než učinili, jelikož v listopadu 2015 byli na valné hromadě odvoláni z funkce jednatelů s okamžitou účinností. Soudní řízení bylo věřiteli zahájeno až po uplynutí čtyř měsíců po jejich odvolání z funkcí a pět měsíců po obdržení předžalobní výzvy – v době zahájení soudního řízení nebyli proto oprávněni společnost zastupovat a činit jakákoli rozhodnutí týkající se obchodního vedení společnosti. Žalovaní svým jednáním nemohli způsobit úpadek společnosti a nemohli být srozuměni s hrozícím úpadkem, neboť v posuzované době neexistoval. Žalovaní dále uvedli, že není pravdou, že by ponechali společnost bez obrany v očekávaném sporu. Opakovali, že k odvolání žalovaných z funkce jednatelů společnosti došlo v listopadu 2015 a předmětné řízení bylo zahájeno až v březnu 2016. Do soudního řízení se tudíž zapojit nemohli, jelikož v době jeho zahájení již několik měsíců nevykonávali funkci členů statutárního orgánu společnosti. Nicméně není pravdivé tvrzení, že by společnost ponechali bez obrany, jelikož dne 20. 10. 2015 udělili plnou moc JUDr. Erhartové za společnost, tato plná moc nebyla nikdy rozporována a nebyla vypovězena, neboli v rozhodné době společnost měla právní zastoupení. Argumentace žalobce o údajném nezajištění obrany společnosti pro řízení je tedy nedůvodná, jelikož žalovaní obratem po obdržení předžalobní výzvy 14. 10. 2015 udělili plnou moc právní zástupkyni a prodiskutovali s ní další postup ve věci (20. října 2015), následně obratem vypravili reakci na předžalobní výzvu (20. 10. 2015) a v průběhu měsíce října 2015 zajistili odstranění rozporovaných článků. Tudíž je nedůvodná argumentace žalobce, že si žalovaní museli být doručením předžalobní výzvy vědomi, že bude vůči společnosti podána žaloba a že zároveň společnost z tohoto důvodu hrozí úpadek. Vzhledem k tomu, že částečně vstřícně zareagovali na předžalobní výzvu, jak je shora uvedeno, nebylo zřejmé, že bude na

základě této předžalobní výzvy žaloba podána. Požadavek na zaplacení finančního odškodnění obsažený zároveň v předžalobní výzvě vyhodnotili žalovaní jako nedůvodný, jelikož se společnost žádného neoprávněného jednání nedopustila, proto v tomto rozsahu byl požadavek obsažený v předžalobní výzvě odmítnut. I kdyby tento nárok uznali a zavázali by se za společnost tuto částku věřitelům uhradit, společnost by jej uspokojit nemohla, jelikož nevykonávala žádnou činnost a nedisponovala žádným majetkem. Zdůraznili, že některé články byly zveřejněny na stránkách xxx v době, kdy společnost ještě neexistovala, přičemž ve smyslu § 127 o. z. k dodatečnému schválení článků společností nedošlo.

16. Pokud jde o argumentaci žalobce, že žalovaní nepodali návrh na výmaz svých osob coby jednatelů z obchodního rejstříku v časové návaznosti na konání valné hromady 26. 11. 2015, žalovaní argumentovali, že jelikož po svém odvolání již nebyli členy tohoto statutárního orgánu, nebyli oprávněni návrh na změnu údajů v obchodním rejstříku za společnost z pozice jednatelů podat. Teprve poté, co zjistili v roce 2017, že změna údajů nebyla v obchodním rejstříku doposud provedena, podali návrh na výmaz, a to z pozice osob, které mají právní zájem na zajištění souladu zápisu v obchodním rejstříku se skutečným stavem. Proto byl návrh na změnu zápisu podán až s časovým odstupem.
17. Popřeli dále, že by z jejich strany došlo k účelovým převodům domény xxx, označili za nesprávné závěry žalobce o provozování této domény společností a o jejich údajných účelových převodech. Poukázali na provedené dokazování výpisem vlastníků domén, ze kterého vyplývá, že společnost tuto doménu ani žádnou jinou nevlastnila, tomu odpovídá i skutečnost, že polovina článků byla zveřejněna na stránkách xxx v době, kdy společnost ještě neexistovala. Zdůraznili v této souvislosti znovu, že společnost nevykonávala podnikatelskou činnost.
18. Argumentovali dále tím, že žalobce je vůči žalovaným zaujatý a že nad rámec svých práv a povinností aktivně hájí zájmy věřitelů, a to na úkor úpadce. Podle názoru žalovaných by žalobce jako insolvenční správce společnosti neměl mít zájem na vyhovění této žalobě, neboť pokud by soud žalobě vyhověl, nedošlo by tak k rozšíření majetkové podstaty společnosti a pro společnost (úpadce) by to nemělo žádný přínos. Náklady vynaložené na toto řízení navíc naopak majetkovou podstatu úpadce zatěžují.
19. K argumentaci podpisem plné moci K. V. jako jednatelem společnosti v roce 2017 pak žalovaní argumentovali znovu tím, že jelikož společnost neměla uveden do souladu zápis v obchodním rejstříku se skutečným stavem, bylo při přípravě plné moci vycházeno z údajů uvedených v obchodním rejstříku, proto byl první žalovaný na dokumentech uveden jako jednatel. Jakmile byla tato nesprávnost zjištěna, podali žalovaní návrh na uvedení zápisu v obchodním rejstříku do souladu se skutečným stavem.
20. Z uvedených důvodů navrhli žalovaní žalobu jako nedůvodnou zamítnout.
21. Při jednáních, která se v této věci konala, žalobce i žalovaní zopakovali svou dosavadní argumentaci, na které setrvali i ve svých závěrečných návrzích. Soud v průběhu těchto jednání provedl dokazování, z něhož učinil následující skutková zjištění.

22. Z printscreenů internetových stránek domény xxx ze dne 1. 9. 2015 soud zjistil, že zde bylo publikováno několik článků týkajících se celebrit.
23. Z článku nazvaného „Xxx xxx xxx xxx xxx xxx“ soud zjistil, že žalovaní 1. a 2. Dne 13. 10. 2014 v rozhovoru pro xxx prezentovali vůli založit novou vydavatelskou společnost S. P. s.r.o., která vydává mimo jiné i online titul - magazín xxx (jako segment zaměřený na cílovou skupinu žen a hospodyněk v oblasti celebrit).
24. Ze seznamu údajů o předchozích držitelích domény „xxx“ uvedeného v e-mailu od společnosti CZ.NIC, z. s. p. o. ze dne 26. 2. 2019 soud zjistil, že mezi držiteli domény „xxx“ není uvedena společnost, avšak tuto doménu provozovali v období od 17. 1. 2014 do 2. 7. 2014 a od 10. 6. 2013 do 4. 7. 2014 žalovaná 3. a v období a od 2. 7. 2014 do 14. 4. 2016 a od 3. 11. 2017 doposud (tj. do 26. 2. 2019, kdy bylo toto sdělení vyhotoveno) žalovaný 2.
25. Z výzvy k odstranění následků neoprávněných zásahů do osobnostních práv, k upuštění od neoprávněných zásahů do osobnostních práv a k zaplacení přiměřeného zadostiučinění v penězích ze dne 13. 10. 2015, doručené dle dodejky společnosti dne 14. 10. 2015, jejíž příloha č. 1 obsahovala seznam článků zveřejněných na internetových stránkách xxx, soud zjistil, že společnost byla K. R., L. Č. a jejich nezletilých dětí (dcery S. R. a syna K. R. ml.), resp. advokátem jimi k tomu zmocněným, vyzvána k odstranění 11 článků, které uveřejňovala od 3. 2. 2014 do 13. 8. 2015, na jí provozovaných internetových stránkách xxx, jimiž společnost zasahovala do jejich osobnostních práv a k zaplacení přiměřeného zadostiučinění v celkové výši 3 000 000 Kč ve lhůtách k tomu stanovených, přičemž předmětná výzva obsahovala upozornění, že představuje výzvu k plnění ve smyslu § 142a odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) a že pro případ, že ze strany společnosti nebude této výzvě vyhověno, budou podniknuty další nezbytné kroky, včetně domáhání se žádaného plnění prostřednictvím žaloby u soudu, v důsledku čehož může společnosti vzniknout též povinnost k náhradě nákladů soudního řízení.
26. Z odpovědi na dopis ze dne 13. 10. 2015, sepsané dne 19. 10. 2015 advokátkou JUDr. Olgou Erhartovou, kterou společnost zmocnila (plnou moc udělil jmenované advokátce za společnost žalovaný 1. jako jednatel společnosti) k veškerému jednání se zástupci pana K. R., paní L. Č., S. R. a K. R. ml. ve věci výzvy k odstranění následků neoprávněných zásahů do osobnostních práv, k upuštění od neoprávněných zásahů do osobnostních práv a k zaplacení přiměřeného zadostiučinění v penězích a nároků touto výzvou vznesených, soud zjistil, že přestože společnost je toho názoru, že zveřejněnými články nedošlo k neoprávněným zásahům do osobnostních práv pana K. R., paní L. Č., S. R. a K. R. ml., na důkaz své dobré vůle, vzhledem k tomu, že si váží umělecké činnosti pana K. R., odstraní ze stránky xxx částky část článků, jež tvoří přílohu č. 1 výzvy k odstranění následků neoprávněných zásahů do osobnostních práv, k upuštění od neoprávněných zásahů do osobnostních práv a k zaplacení přiměřeného zadostiučinění v penězích ze dne 13. 10. 2015, avšak vznesený nárok na finanční plnění z titulu nemajetkové újmy neuznává s přesvědčením, že společností uveřejněné informace podstatu tohoto nároku neodůvodňují.

27. Z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 sp. zn. 26 C 30/2016 ze dne 7. 12. 2016, který nabyl právní moci dne 14. 1. 2017 a vykonatelnosti dne 18. 1. 2017, soud zjistil, že společnosti byla uložena povinnost odstranit devět článků z internetových stránek xxx (výrok I.), upustit od zveřejňování a šíření jakýchkoliv informací, komentářů či jakýchkoli jiných sdělení či výroků o soukromém a rodinném životě K. R., L. Č., S. R. a K. R. ml. (výrok II.), zaplatit K. R., L. Č., S. R. a K. R. ml., každému z nich, částku ve výši 750 000 Kč (výroky III., IV., V. a VI.) a nahradit K. R., L. Č., S. R. a K. R. ml. náklady řízení ve výši 54 732,40 Kč (výrok VII.), jakož i to, že v souzené věci bylo rozhodnuto rozsudkem pro uznání poté, co nastala zákonná fikce uznání nároku (která je v takovém případě sankcí za nečinnost žalované společnosti), když žalovaná se k žalobě kvalifikovaně nevyjádřila ni po doručení výzvy vydané dle § 114b o. s. ř.
28. Z výzvy k plnění dle rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 sp. zn. 26 C 30/2016 – výzva před podáním návrhu na zahájení exekuce ze dne 10. 2. 2017, doručené dle dodejky společnosti dne 14. 2. 2017, soud zjistil, že jejím prostřednictvím byla společnost vyzvána k plnění dle výroků III. – VII. rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 sp. zn. 26 C 30/2016, který nabyl právní moci dne 14. 1. 2017 a vykonatelnosti dne 18. 1. 2017, tedy k zaplacení částky v celkové výši 3 054 732,40 Kč K. R., L. Č., S. R. a K. R. ml.
29. Z vyrozumění o zahájení exekuce č. j. 067 EX 8193/2017-21 ze 6. 4. 2017 soudního exekutora JUDr. Juraje Podkonického, exekučního příkazu č. j. 067 EX 8193/2017-27 ze dne 10. 4. 2017 a příkazu k úhradě nákladů exekuce č. j. 067 EX 8193/2017-31 ze dne 18. 4. 2017 soud zjistil, že v exekučním řízení zahájeném za účelem vymožení pohledávky K. R., L. Č., S. R. a K. R. ml. na základě pravomocného a vykonatelného rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 sp. zn. 26 C 30/2016 v celkové výši 3 691 543 Kč (zahrnující i příslušenství vymáhané pohledávky a náklady exekuce) se pohledávky K. R., L. Č., S. R. a K. R. ml. nepodařilo uspokojit.
30. Ze sdělení povinného ke stavu svého majetku ze dne 27. 3. 2017 soud zjistil, že jím žalovaný 2. jako společník společnosti vyrozuměl exekutora JUDr. Juraje Podkonického, Ph.D., soudního exekutora, že dle jeho informací mají oprávnění z rozsudku sp. zn. 26 C 30/2016 zájem iniciovat vymožení uspokojení svých pohledávek cestou exekuce, jakož i to, že majetková situace společnosti je natolik nepříznivá, že případnou nařízenou exekuci nebude možno vůbec provést, tudíž ani uspokojit pohledávky oprávněných s ohledem na to, že společnosti fakticky nikdy nevykonávala žádnou výdělečnou aktivitu a nevlastní ani nevlastnila žádný majetek.
31. Ze zápisu z valné hromady společnosti konané dne 26. 11. 2015 soud zjistil, že se jí zúčastnili žalovaní 1. a 2., tedy společníci, jejichž podíly dohromady dosahují 2/3, tj. 66,67%, kteří pod bodem 3 pořadu jednání valné hromady přijali rozhodnutí o tom, že společnost bude směřovat k ukončení své činnosti (vzhledem k tomu, že společnosti nikdy nevykonávala žádnou podnikatelskou činnost, disponuje toliko stále se zmenšujícím množstvím finančních prostředků, kdy je nutné hradit nezbytné náklady související s její činností, pročež je vhodné utlumit její veškeré činnosti za účelem jejího následného zrušení dle v budoucnu přijatého rozhodnutí valné hromady, neboť již není dán důvod v pokračování podnikání společnosti),

- pod bodem 4 pořadu jednání valné hromady přijali rozhodnutí o odvolání žalovaného 1. z funkce jednatele společnosti, a to s účinností ke dni přijetí tohoto usnesení (zejména s ohledem na přijaté rozhodnutí o utlumení činnosti společnosti a obecný záměr společníků ukončit činnost společnosti dle bodu 3 pořadu jednání valné hromady), pod bodem 5 pořadu jednání valné hromady přijali rozhodnutí o odvolání žalovaného 2. z funkce jednatele společnosti, a to s účinností ke dni přijetí tohoto usnesení (zejména s ohledem na přijaté rozhodnutí o utlumení činnosti společnosti a obecný záměr společníků ukončit činnost společnosti dle bodu 3 pořadu jednání valné hromady) a pod bodem 6 pořadu jednání valné hromady přijali rozhodnutí o odvolání žalované 3. z funkce jednatele společnosti, a to s účinností ke dni přijetí tohoto usnesení (zejména s ohledem na přijaté rozhodnutí o utlumení činnosti společnosti a obecný záměr společníků ukončit činnost společnosti dle bodu 3 pořadu jednání valné hromady).
32. Z plné moci udělené společností advokátu Mgr. Ing. Pavlu Kejlovi k zastupování společnosti při veškerých jednáních a úkonech souvisejících se zápisem změny adresy sídle společnosti z adresy Xxx Xxx, xxx na adresu Xxx, Xxx, xxx Xxx do obchodního rejstříku soud zjistil, že při jejím udělení zastupoval společnost žalovaný 1. jako její jednatel, jakož i to, že jeho podpis na předmětné plné moci byl úředně ověřen na České poště, s. p. dne 27. 1. 2017.
 33. Z výpisů z účtu společnosti č. xxx za období od května 2015 do ledna 2017 soud zjistil, že většinou byl stav tohoto účtu nulový, popř. zde byly prováděny transakce odpovídající převážně nižším částkám.
 34. Z vlastní činnosti je soudu dále z úplného výpisu společnosti z obchodního rejstříku a sbírky listin obchodního rejstříku známo to, že společnost vznikla dne 23. 10. 2014, to, že žalovaní jsou od vzniku společnosti jejími společníky, každý z nich s obchodním podílem ve výši 1 000 Kč, plně splaceným, odpovídajícím 1/3 základního kapitálu společnosti, to, že jednatelem společnosti byli žalovaný 1. v období od 23. 10. 2014 do 26. 11. 2015 (výmaz proveden ke dni 29. 4. 2017), žalovaný 2. v období od 23. 10. 2014 do 26. 11. 2015 účastník (výmaz proveden ke dni 19. 5. 2017) a žalovaná 3. v období od 23. 10. 2014 do 26. 11. 2015 (výmaz proveden ke dni 23. 5. 2017), to, že zápis z valné hromady společnosti ze dne 26. 11. 2015, na které došlo k odvolání žalovaných 1., 2. a 3. z funkcí jednatelů společnosti, došel zdejšímu soudu, který je současně soudem vedoucím obchodní rejstřík, dne 22. 2. 2017 a do sbírky listin obchodního rejstříku byl založen dne 10. 5. 2017, jakož i to, že 14. 2. 2017 bylo vymazáno sídlo společnosti na adrese Xxx, Xxx xxx, Xxx a jako adresa nového sídla společnosti byla zapsána Xxx, Xxx, xxx Xxx.
 35. Z vlastní činnosti je soudu dále taktéž známo, že usnesením Městského soudu v Praze ze dne 27. listopadu 2017 č. j. MSPH 90 INS 15473/2017-A-18, zveřejněného v insolvenčním rejstříku dne 27. 11. 2017, došlo ke zjištění úpadku společnosti, prohlášení konkursu na společnost a ustanovení Mgr. Zuzany Arbesové insolvenčním správcem (výroky I., II. a IV.), jakož i to, že usnesením Městského soudu v Praze ze dne 23. března 2018 č. j. MSPH 90 INS 15473/2017-B-15, zveřejněného v insolvenčním rejstříku dne 27. 3. 2017, bylo soudem potvrzeno usnesení schůze věřitelů o odvolání insolvenčního správce Mgr. Zuzany Orbesové a ustanovení nového insolvenčního správce JUDr. Lukáše Holého (žalobce).

36. Na základě provedených důkazů, uvedených v odst. 22. až 33. odůvodnění tohoto rozsudku, a skutečností známých soudu z jeho vlastní činnosti (§ 121 o. s. ř.), uvedených v odst. 34. – 35. odůvodnění tohoto rozsudku, bylo ve věci možno rozhodnout. Soud ve věci provedl i další důkazy, které však nehodnotil, neboť ty pouze dokreslují skutkový stav zjištěný v rozsahu dostatečném pro rozhodnutí souzené věci (z ostatních provedených důkazů soud již žádné další rozhodné skutečnosti nezbytné pro posouzení dané věci nezjistil).
37. Shora uvedenou věc soud hodnotil v intencích následujících zákonných ustanovení.
38. Podle § 36 odst. 1 insolvenčního zákona je insolvenční správce povinen při výkonu funkce postupovat svědomitě a s odbornou péčí; je povinen vyvinout veškeré úsilí, které lze po něm spravedlivě požadovat, aby věřitelé byli uspokojeni v co nejvyšší míře. Společnému zájmu věřitelů je povinen dát při výkonu funkce přednost před zájmy vlastními i před zájmy jiných osob.
39. Podle § 229 odst. 3 písm. c) insolvenčního zákona nestanoví-li tento zákon jinak, je ve vztahu k majetkové podstatě osobou s dispozičními oprávněními insolvenční správce v době od prohlášení konkursu.
40. Podle § 8 o. z. zjevné zneužití práva nepožívá právní ochrany.
41. Podle § 127 o. z. za právnickou osobu lze jednat jejím jménem již před jejím vznikem. Kdo takto jedná, je z tohoto jednání oprávněn a zavázán sám; jedná-li více osob, jsou oprávněny a zavázány společně a nerozdílně. Právnická osoba může účinky těchto jednání pro sebe do tří měsíců od svého vzniku převzít. V takovém případě platí, že je z těchto jednání oprávněna a zavázána od počátku. Převzme-li je, dá dalším zúčastněným najevo, že tak učinila.
42. Podle § 159 odst. 1 o. z. kdo přijme funkci člena voleného orgánu, zavazuje se, že ji bude vykonávat s nezbytnou loajalitou i s potřebnými znalostmi a pečlivostí. Má se za to, že jedná nedbale, kdo není této péči řádného hospodáře schopen, ač to musel zjistit při přijetí funkce nebo při jejím výkonu, a nevyvodí z toho pro sebe důsledky.
43. Podle § 51 odst. 1 z. o. k. pečlivě a s potřebnými znalostmi jedná ten, kdo mohl při podnikatelském rozhodování v dobré víře rozumně předpokládat, že jedná informovaně a v obhajitelném zájmu obchodní korporace; to neplatí, pokud takovéto rozhodování nebylo učiněno s nezbytnou loajalitou.
44. Podle § 52 odst. 1 z. o. k. při posouzení, zda člen orgánu jednal s péčí řádného hospodáře, se vždy přihlídně k péči, kterou by v obdobné situaci vynaložila jiná rozumně pečlivá osoba, byla-li by v postavení člena obdobného orgánu obchodní korporace.
45. Podle § 68 odst. 1 z. o. k. soud může na návrh insolvenčního správce nebo věřitele obchodní korporace rozhodnout, že člen nebo bývalý člen jejího statutárního orgánu ručí za splnění jejích povinností, jestliže: a) bylo rozhodnuto, že obchodní korporace je v úpadku, a b) člen

nebo bývalý člen statutárního orgánu obchodní korporace věděli nebo měli a mohli vědět, že je obchodní korporace v hrozícím úpadku podle jiného právního předpisu, a v rozporu s péčí řádného hospodáře neučinili za účelem jeho odvrácení vše potřebné a rozumně předpokladatelné.

46. V dané věci dospěl soud na základě provedeného dokazování a skutečností známých soudu z jeho vlastní činnosti k následujícím právním závěrům.
47. Žalobce coby insolvenční správce společnosti je osobou aktivně legitimovanou k podání žaloby v této věci, což zcela jednoznačně vyplývá z dikce § 68 odst. 1 z. o. k. Tvrzení žalovaných, že žalobce vůči nim postupuje šikanózním a zaujatým způsobem neshledal soud důvodným, neboť žalobce, který je ve vztahu k majetkové podstatě společnosti, na níž byl prohlášen konkurs (skutečnosti známé soudu z jeho vlastní činnosti uvedené v odst. 35. odůvodnění tohoto rozsudku), osobou s dispozičním oprávněním dle § 229 odst. 3 písm. c) insolvenčního zákona, postupuje ve vztahu k žalovaným v souzené věci v souladu se svými povinnostmi stanovenými § 36 odst. 1 insolvenčního zákona.
48. Co se věci samé týče, dospěl soud k závěru, že v posuzovaném případě došlo k naplnění obou kumulativních podmínek stanovených § 68 odst. 1 písm. a) a b) z. o. k., a to z důvodů níže vyložených.
49. K argumentaci žalovaných ohledně toho, že některé články byly zveřejněny na stránkách xxx v době, kdy společnost ještě neexistovala, přičemž ve smyslu § 127 o. z. k dodatečnému schválení článků společností nedošlo, soud uvádí, že v dané věci sice nebylo ve vztahu k článkům, které byly zveřejněny na stránkách xxx v době, kdy společnost ještě neexistovala, prokázáno, že by jejich zveřejnění bylo učiněno jménem společnosti před jejím vznikem, popřípadně, že by účinky takového jednání společnost pro sebe převzala ve smyslu § 127 o. z., avšak z provedeného dokazování (důkazy uvedené v odst. 22., 23., 26. a 27. odůvodnění tohoto rozsudku) má soud za jednoznačně prokázané, že společnost fakticky na doménu xxx články publikovala, což ostatně sama potvrdila v odpovědi na dopis ze dne 13. 10. 2015, sepsané dne 19. 10. 2015 advokátkou společnosti JUDr. Olgou Erhartovou, v němž přislíbila odstranění některých z článků jí zveřejněných na stránkách xxx. Nadto tyto skutečnosti nejsou pro posouzení dané věci zásadního významu, a to zejména vzhledem k tomu, že ohledně následků týkajících se zveřejnění článků společností na stránkách xxx bylo již soudem pravomocně rozhodnuto, a to rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 sp. zn. 26 C 30/2016 ze 7. 12. 2016.
50. Tvrzení žalovaných, že společnost nevykonávala podnikatelskou činnost (když negenerovala zisk) byla provedeným dokazováním (důkazy uvedenými v odst. 26. a 27. odůvodnění tohoto rozsudku) vyvrácena, když v odpovědi na Váš dopis ze dne 13. 10. 2015, sepsané dne 19. 10. 2015 advokátkou společnosti JUDr. Olgou Erhartovou, obhajovala společnost zákonnost výkonu své podnikatelské činnosti a obsah jí publikovaných článků, přičemž zároveň přislíbila odstranění některých z článků jí zveřejněných na stránkách xxx., a pravomocným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 sp. zn. 26 C 30/2016 ze 7. 12. 2016 byla společnosti uložena povinnost odstranit z internetových stránek zde uvedené články a

upustit od zveřejňování a šíření jakýchkoli informací zde specifikovaných. Z toho je zřejmé, že společnost podnikatelskou činnost provozovala. Pro závěr uvedený v předchozí větě o tom, že společnost podnikatelskou činnost vykonávala, pak není rozhodující, zda podnikatelská činnost společnosti byla výdělečná, či nikoliv. Nadto nulová výdělečnost společnosti se nepodává ani z výpisů z účtu společnosti, které byly k důkazu provedeny (důkaz uvedený v odst. 33. odůvodnění tohoto rozsudku).

51. Argumentaci žalovaných ohledně toho, že plná moc udělená za společnost jako jejím jednatelem žalovaným 1. dne 27. 1. 2017 (důkaz uvedený v odst. 32. odůvodnění tohoto rozsudku) byla žalovaným 1. podepsána omylem (když bylo vycházeno z neaktuální údajů zapsaných u společnosti v obchodním rejstříku) a v návaznosti na toto uvědomění si opožděné učinění kroků vedoucích k výmazu žalovaných 1., 2. a 3. jako jednatelů společnosti z obchodního rejstříku za současného založení zápisu z valné hromady společnosti konané dne 26. 11. 2015, na které došlo k odvolání žalovaných 1., 2. a 3. z funkce jednatelů společnosti, do sbírky listin obchodního rejstříku (důkaz uvedený v odst. 31. odůvodnění tohoto rozsudku a skutečnost známá soudu z jeho vlastní činnosti uvedená v odst. 34. odůvodnění tohoto rozsudku), považuje soud za zcela účelovou, respektive až vyzývavě účelovou. Za situace, kdy valná hromada společnosti (tvořená společníky - žalovanými č.1. a 2.) konaná dne 26. 11. 2015 rozhodla o odvolání žalovaných 1., 2. a 3. z funkce jednatelů společnosti, si lze jen stěží představit, že by žalovaný 1 mohl být dne 27.1.2017 při udělování plné moci za společnost jako její jednatel v omylu, obzvláště tehdy, nechal-li předmětnou plnou moc úředně ověřit na České poště, s. p.. Z toho je jednoznačně zřejmé, že předmětnou plnou moc dne 27. 1. 2017 podepsal žalovaný 1. jako jednatel společnosti. Tento závěr podporuje i to, že ke dni 14. 2. 2017 došlo v obchodním rejstříku k výmazu sídla společnosti na adrese Xxx, Xxx xxx, Xxx a k zápisu nového sídla společnosti na adrese Xxx, Xxx, xxx Xxx (skutečnost známá soudu z jeho vlastní činnosti uvedená v odst. 34. odůvodnění tohoto rozsudku), neboť tím došlo k realizaci účelu, pro který byla plná moc dne 27. 1. 2017 žalovaným 1. jako jednatelem společnosti udělena.
52. Vzhledem k závěru zmíněnému v předchozím odstavci, jakož i s přihlédnutím k chronologickému sledu událostí v dané věci, zejména vzhledem k tomu, že žalovaní 1., 2. a 3. stav údajů zapsaných v obchodním rejstříku neuvedli ve lhůtě bez zbytečného odkladu do stavu odpovídajícího rozhodnutím, jež měla být přijata na valné hromadě společnosti dne 26. 11. 2015 (o odvolání žalovaných 1., 2. a 3.), ale učinili tak až se značnou prodlevou, když zánik jejich funkcí jednatelů společnosti byl do obchodního rejstříku promítnut u žalovaného 1. dne 29. 4. 2017, u žalovaného 2. dne 19. 5. 2017 a u žalované 3. dne 23. 5. 2017 a zápis z valné hromady společnosti ze dne 26. 11. 2015, na které mělo dojít k odvolání žalovaných 1., 2. a 3. z funkcí jednatelů společnosti, byl soudu doručen dne 22. 2. 2017 a do sbírky listin obchodního rejstříku byl založen dne 10. 5. 2017 (skutečnosti známé soudu z jeho vlastní činnosti uvedené v odst. 34. odůvodnění tohoto rozsudku), je zřejmé, že k vytvoření zápisu z valné hromady společnosti, která se měla konat dne 26. 11. 2015, došlo účelově dodatečně, v reakci na obdržení výzvy k plnění dle rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 sp. zn. 26 C 30/2016 – výzva před podáním návrhu na zahájení exekuce ze dne 10. 2. 2017, která byla společnosti doručena dne 14. 2. 2017. Soud tak uzavírá, že jelikož se valná hromada společnosti, která se měla konat dne 26. 11. 2015, fakticky nekonala, nedošlo k odvolání

žalovaných 1., 2. a 3. z funkce jednatelů společnosti, tudíž žalování 1. 2. a 3. nadále jednatele společnosti zůstali. Nadto, i kdyby na valnou hromadu společnosti, která se měla konat dne 26. 11. 2015 a měla rozhodnout o odvolání žalovaných 1., 2. a 3. z funkce jednatelů společnosti, mělo být nahlíženo jako na uskutečněnou (ačkoliv soud takový závěr nesdílí), ani pak by rozhodnutí na této valné hromadě společnosti přijatá neměla žádné důsledky. Soud sice souhlasí s argumentací žalovaných, že z funkce jednatelů společnosti nedovolali žalování 1., 2. a 3. sami sebe (jakožto jednatele společnosti), nýbrž že byli odvoláni valnou hromadou, přičemž je zapotřebí rozlišovat mezi právy a povinnostmi náležejícími společníkům společnosti a právy a povinnostmi náležejícími jednatelům společnosti, ale vzhledem ke všem okolnostem dané věci dospěl soud k závěru, že žalování 1. a 2., kteří rozhodnutí o odvolání žalovaných 1., 2 a 3. z funkce jednatelů společnosti na její valné hromadě dne 26. 11. 2015 přijali, zneužili valnou hromadu společnosti k odvolání žalovaných 1., 2. a 3. z funkce jednatelů společnosti, a to za situace, kdy reálně hrozilo, že proti společnosti bude podána žaloba, mimo jiné na zaplacení částky 3 000 000 Kč, což bylo zřejmé z výzvy k odstranění následků neoprávněných zásahu do osobnostních práv, k upuštění od neoprávněných zásahů do osobnostních práv a k zaplacení přiměřeného zadostiučinění v penězích ze dne 13. 10. 2015, která byla společnosti doručena dne 14. 10. 2015 (důkaz uvedený v odst. 25. odůvodnění tohoto rozsudku). Z jednání popsáno v předchozí větě je zcela zřejmé, že se v daném případě jedná o účelové uplatnění práva, které nepoživá právní ochrany.

53. Žalování 1., 2. a 3. jakožto jednatele společnosti v návaznosti na obdržení výzvy k odstranění následků neoprávněných zásahu do osobnostních práv, k upuštění od neoprávněných zásahů do osobnostních práv a k zaplacení přiměřeného zadostiučinění v penězích ze dne 13. 10. 2015, která byla společnosti doručena dne 14. 10. 2015 (důkaz uvedený v odst. 25. odůvodnění tohoto rozsudku) měli s podáním žaloby, které bylo v této výzvě avizováno, počítat vzhledem k tomu, že hrozba podáním žaloby, nebude-li dobrovolně splněno to, co je předžalobní výzvou požadováno, je vlastním smyslem předžalobní výzvy. To, že k avizovanému podání žaloby skutečně dojde, pak bylo možné reálně očekávat tím spíše, že společnost (prostřednictvím žalovaných 1., 2. a 3. jako jednatelů společnosti) doručené předžalobní výzvě zcela nevyhověla. Z tohoto důvodu považuje soud argumentaci žalovaných, že nemohli předpokládat, že k podání žaloby skutečnosti dojde, za nesmyslnou a účelovou. V dané věci měli žalování 1., 2. a 3. jakožto jednatele společnosti s ohledem na reálnou hrozbu podání žaloby proti společnosti zajistit společnosti adekvátní obranu v nadcházejícím soudním sporu. To ovšem neučinili, když plná moc udělená advokátce JUDr. Olze Erhartové nebyla jmenované advokátce udělena pro zastupování společnosti v nadcházejícím soudním sporu (důkaz uvedený v odst. 26. odůvodnění tohoto rozsudku). Takový závěr platí o to víc v případě, kdy žalování 1. a 2. měli dne 26. 11. 2015 na valné hromadě společnosti přijmout rozhodnutí o odvolání žalovaných 1., 2 a 3. z funkce jednatelů společnosti, aniž by současně došlo k povolání nových jednatelů společnosti. V takovém případě si žalování 1., 2. a 3. museli být vědomi toho, že společnost nebude mít žádnou osobu, která by mohla její práva v nadcházejícím soudním sporu bránit.
54. V důsledku skutečností popsanych v předchozím odstavci byl následně v řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 1, o jehož zahájení byla společnost vyrozuměna výzvou

- k odstranění následků neoprávněných zásahu do osobnostních práv, k upuštění od neoprávněných zásahů do osobnostních práv a k zaplacení přiměřeného zadostiučinění v penězích ze dne 13. 10. 2015, vydán dne 7. 12. 2016 rozsudek pro uznání sp. zn. 26 C 30/2016, který nabyl právní moci dne 14. 1. 2017 a vykonatelnosti dne 18. 1. 2017 (důkaz uvedený v odst. 27. odůvodnění tohoto rozsudku).
55. V dané věci si přitom žalovaní 1., 2. a 3. museli být rovněž vědomi toho, že společnosti v důsledku výkonu rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 sp. zn. 26 C 30/2016 ze dne 7. 12. 2016, který nabyl právní moci dne 14. 1. 2017 a vykonatelnosti dne 18. 1. 2017, hrozí úpadek, když jim byl znám hospodářský stav společnosti neumožňující splnění peněžitých povinností, které byly společnosti pravomocným a vykonatelným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 sp. zn. 26 C 30/2016 ze dne 7. 12. 2016 uloženy (důkaz uvedený v odst. 33. odůvodnění tohoto rozsudku), což rovněž bylo sděleno exekutorovi, který byl vymáháním pohledávky za společnosti na základě pravomocného a vykonatelného rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 sp. zn. 26 C 30/2016 ze dne 7. 12. 2016 pověřen, avšak s jejím vymožením nebyl úspěšný (důkazy uvedené v odst. 29. s 32. odůvodnění tohoto rozsudku).
56. Soud uzavírá, že v dané věci je zcela jednoznačně zřejmé, že žalovaní jakožto jednatele společnosti nejednali s péčí řádného hospodáře, pečlivě a v obhajitelném zájmu společnosti. Naopak z chronologického sledu událostí v dané věci je naprosto evidentní, že žalovaní 1., 2. a 3. (s přihlédnutím k jejich zjevně účelové argumentaci v dané věci) cíleně činili kroky vedoucí k tomu, aby se vyvinili ze závazků společnosti, jejichž vznik svým jednáním jakožto jednatele společnosti zapříčinili.
57. Z výše uvedených důvodů soud žalobě žalobce, kterou shledal oprávněnou a důvodnou, vyhověl a o nákladech řízení rozhodl za použití § 142 odst. 1 o. s. ř. podle úspěchu ve věci tak, že jejich náhradu tedy přiznal zcela úspěšnému žalobci.
58. Náklady řízení žalobce se sestávají z nákladů právního zastoupení, a to za devět úkonů právní služby ve smyslu vyhlášky č. 177/1996 Sb. v platném znění, o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „AT“), konkrétně 1x za přípravu a převzetí věci dle § 11 odst. 1 písm. a) AT a 4 x za podání ve věci samé dle § 11 odst. 1 písm. d) AT a 4x za účast u jednání soudu dle § 11 odst. 1 písm. g) AT, po 3 100 Kč á jeden úkon podle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bod 5 AT, tj. 27 900 Kč, a za paušální náhradu za těchto devět úkonů právní služby po 300 Kč á jeden úkon dle § 13 odst. 3 AT, tj. 2 700 Kč. Vzhledem k tomu, že právní zástupce žalobce je plátcem DPH, náleží k nákladům řízení také tato daň podle § 137 odst. 3 písm. a) o. s. ř. ve výši 21%. Náklady řízení žalobce tak celkem činí 37 026 Kč [(27 900 Kč + 2 700 Kč) navýšeno o 21%].

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího, a to ve dvou vyhotoveních, bude-li podáváno písemně.

Nebudou-li povinnosti uložené tímto rozhodnutím splněny dobrovolně, lze navrhnout výkon rozhodnutí.

Praha 29. října 2020

JUDr. Milada Mašínová
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Simona Maixnerová.